

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТИТЕЛ, ОКТОБАР 2009. ГОД.
ГОДИНА XX БРОЈ 3333

БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН лав... НАРОГУШЕН И ЉУТ САВ Страшно, страшно,

Одборничка група Српске радикалне странке је у септембру месецу ове године поднела захтев да се измени одлука владајуће коалиције која омогућава Марјанов Стевану - Песку, заменику председника Скупштине општине Тител, да буде на сталном раду у нашој општини и да на тај начин прима плату између 70.000 и 80.000 динара месечно.

Одборник Милорад Јованчевић је поднео захтев општини да се доставе подаци о висини зараде коју "чика Стева" прима из нашег буџета али их није добио (као ни било шта друго што се тражи од општине), тако да смо податке о његовој заради морали прикупљати од неформалних извора и прича којима се он сам хвали.

Уз наш захтев достављена је Одлука Уставног суда I Ул број 7/2005 ("Службеном гласнику РС" бр. 51/2009) којом је утврђено да само председник Скупштине може бити на сталном раду а да заменик то не може, али за демократску коалицију то није био довољно убедљив разлог. Израчунали смо да је на овај начин Марјанов из буџета општине "однео" за 15 месеци око 1.000.000 - 1.200.000 динара и да би усвајањем нашег предлога општина уштедела средства која би затим могла да намени за рефундацију трошкова за превоз ученика и студената које општина не исплаћује од почетка школске године.

Ни то није било довољно да се прихвати наш предлог, МАРЈАНОВ ЈЕ ОСТАО НЕУМОЉИВ! Његови укупни приходи од пензије, од кафића "Тифани", од закупа за

постављање ВИП антене, од закупа локала некадашњег "Малог Париза" и ко зна чега све још, нису довољни да покрију његове месечне трошкове и неопходна му је та плата из општине! "А народ ко ј..." (није за новине па не преносимо све, али сте могли чути по кафанама ту његову изјаву снимљену мобилним телефоном).

Сви одборници Демократске странке који су до сад живели у убеђењу да су они и њихов председник општине главни "лафови" на територији општине Тител, коначно су схватили обману. Док су њих убеђивали да је најважнија ствар у њиховом малом, малецком свету то што нису дозволили радикалима да преузму власт (јер, забога, неко би онда отишао у затвор), дотле је Песак из буџета покупио милионче! А они, за то време, једном у два месеца "зараде" 2.000 динара подизањем руке на седници. Машала!

И као код Душка Радовића,
*"Зуби оштри, поглед зао,
он за милост није знао!"*

тако је и Марјанов у тренутку кад су одборници СРС заказали седницу да се коначно реши питање његовог радног статуса, заурлао: е баш нећу да закажем, нема седнице, не признајем закон!

Само што крај песме г-дине Марјанов, иде овако:

*"Док га Брана једног дана
није гумом избрисао!"*

"Брана" га је већ једном избрисао 2003. године када је нашао другог коалиционог партнера за опстанак на власти?

Све информације из СРС можете прочитати на сајту www.srpskaradikalnastranka.org.rs

ПРЕВАРЕ СА ОТКУПОМ

По ко зна који пут ове године сељаци нису могли да наплате свој труд и муку и остваре реалне цене својих производа. За напредак и убрзан улазак у европске токове сви су заслужни, а паори коче ли коче. Произвођачима горива су признати трошкови до последњег динара, а и држава се укључила својим акцизама не би ли издржавала своју прескупу бирократију. Произвођачи вештачког ђубрива (ако их држава још није укинула) такође су имали права на свој ценовник. Увозници сировина су добили свој део колача и обрачунали све трошкове и енормне марже, захваљујући којима се и даље богате.

Када је дошло време да се и сељацима обрачунају све ставке које утичу на цену пољопривредних производа - шипак, дупло голо или народски речено: од та посла нема вајде.

Добили су магловита обећања о центрима за складиштење житарица (ха, ха, ха), субвенционисању вештачког ђубрива и откупу за робне резерве по вишим ценама. Волео бих да знам где су ти центри за чување житарица и колико сељака се решило да издвоји још неки динар из ионако празних новчаника за ту услугу. Поготову ако се зна да већина ради производњу по уговору и да предаје своје производе тамо где су се задужили за семе и "вештак". Цене ђубрива су такве да се паори већ одавно и не чуде. Тона је око 29.000 динара за готовину, а за одложено и добрано преко 30.000. Толико о субвенцијама. Робне резерве су откупиле део (око 10-15% производње), што по себи и није лоша идеја јер би се на тај начин, повлачењем ових количина са тржишта, подигла цена житарица, али као и увек код наших власти, све се извргне руглу. Ове количине су завршиле код великих прерађивачких фирми, које су онда, пошто су напуниле своје капацитете, могле даље да обарају цене.

Да би добили субвенције од 12.000 динара по хектару, пољопривредници морају прво да намире своје обавезе, које за ситније поседе износе више од тог износа. Зато су многи и одустали од овог јаловог посла и не региструју своја домаћинства. После овога министарство пољопривреде одушевљено обавештава грађанство да се број пољопривредних домаћинстава знатно смањило и да ће на тај начин субвенције бити веће (уместо 9.000 - 12.000) и редовно исплаћиване. Могу само да кажем: "ако овако штедите, да Бог да и на вама неко примени исто".

О томе колико држава касни са исплаћивањем својих обавеза, да не говорим.

Када би само неко обрачунао камату на то, на исти начин на који држава обрачунава нама! То већ спада у домен поштовања права и закона, а ту само могу да се употребе речи које нису за новине. Где ли су пољопривредне пензије и ко од њих може да живи? Види се да дека Кркобабић никада није био сељак.

Све ово смо могли и да очекујемо на свом путу у Европу. Сам улазак у ову творевину значи и крај за мала пољопривредна домаћинства. Ако нам нисте раније веровали, сада вам је ваљда све јасно. Ово што је набројано до сад само је "врх леденог брега" злоупотреба, монопола и манипулација које држава спроводи према својим грађанима који имају част да се баве дивним и поштеним занимањем - пољопривредном производњом. Некада је била част рећи да си паор, а сада!?

Решења и излаза из ове ситуације има и сада. Оно се огледа у повезивању сељака, како на економским и социјалним, тако и на политичким основама. У овом првом локална самоуправа може много да помогне читавим низом решења. За то ова наша власт нема слуха, нити жеље. Локални "жутаћи" су више заинтересовани за помоћ крупним приватницима од чега само они лично имају корист, а народ нека се снађе сам. Радикали имају решења на локалном нивоу јер су у сталном контакту са "задовољним сељацима".

Што се тиче политичког удруживања оно је неопходно ради обезбеђивања заштите сељачких интереса у законодавним органима власти - Скупштини Србије. Сматрам да је од организовања у самосталне странке сељака боље удруживање у већ постојеће политичке странке и ту пре свега мислим на СРС. Ово зато што се већ небројено пута догодило да сељаци своје гласове дају назови "сељачким" странкама, које их онда у коалиционом удруживању са странкама на власти доделе управо онима против којих су гласали. Не тврдим да су радикали најпааметнији и да имају одговоре на сва питања (нисмо ми "демократе" да обећавамо све), али тврдим да смо најпоштенији, да немамо веза са криминалом и крупним капиталом и да зато можемо да нудимо права решења. У томе нам је потребна и ваша помоћ - да својим примедбама и сугестијама допринесете правом начину изласка из свеопште кризе и расула у које смо запали захваљујући "извођачима демократских радова" на власти.

НЕМАМО ВИШЕ ПРАВА НА ЕКСПЕРИМЕНТИСАЊЕ И ГРЕШКЕ

Ж.М.

MY WAY НА МОШОРИНСКИ НАЧИН

Путник намерник у данашње време до Мошорина може стићи из два правца: први је из Шајкаша, старим путем од гранитне коцке који је обележен на картама и толико оштећен да морате добро пазити како возите, јер ћете у супротном оштетити ауто

Други је из Титела, преко Вилова, ако вам неко објасни куда, јер нема никаквог саобраћајног знака а ни употребне дозволе, новим асфалтним путем који је коштао неколико стотина милиона динара (кажу најскупља инвестиција у општини Тител) и којим ретко ко пролази, осим зечева, а зими морате пазити да вас не завеје снег, јер га нико не одржава.

Онда се исти путник намерник запита зашто је неко "бацио" толико пара за правац који не води у Нови Сад коме гравитира већина запослених и ученика из Мошорина и при том је сакупио потписе необавештених грађана да би

доказао да је та инвестиција потребна. Оправдано би се могло закључити да су трошкови изградње тог пута "надувани" и да је он послужио за прикупљање средстава којим ће се добијати избори.

Тај неко је добро знао да је Мошоринцима неопходан онај први правац и он је био предмет обећања и трговине за прошлогодишње изборе. Многи су поверовали обећањима па су променили своја радикалска убеђења и гласали за демократе и за пут.

Кад једном почнеш да тргујеш (или издаш), после иде лако. Неки од њих се сада називају напредњацима, а неко је постао и покрајински посланик и председник општине... Некима су помогли да "узму" месну заједницу, да добију нешто новца из буџета, да осете власт, а неко се за то време и даље богати.

ШТА СЕ ОНО ДРУМОВИМА ВАЉА

Сигурно се питате, драги суграђани, каква је оно чудна трубећа колона. Дал' је циркус дал' су лабудови (или голубови). Нит' је циркус, нит' су лабудови, већ је нешто друго да се Власи не досете!

То се драги суграђани, укрупњава политичка сцена у васцелој држави а и у нашој малој општини. О том укрупњавању причају сви: биће две проЕвро и проНато странке, а других више бити неће (кажу да је то сад та фаза која се одвија по ЦИА, МИ-6 и осталим страним осмишљавачима). А за народ је прича ова: напредњаци се као боре за пут Мошорин-Шајкаш (што им је обећано у току прошлогодишњих избора) а демократе се као боре да дођу до пара за пут у овој економској кризи (коју су сами створили).

Ко је коме ту шта обећао за прошле изборе? Па зар ти "њаци" (не знам да ли је у

ствари напред или назад) не беху радикали и како су могли радикали да гласају за демократе? Да то не испаде да је, у ствари, постојао цео план. За план треба организација, а за једно и друго време, о новцу и да не причамо. И баш после тих избора оде Петровић у покрајинску скупштину. А сада, "љута опозиција" пуна пара, демонстрира масовност, као сви су отишли тамо, па сад трубе и буне се, а Божић и Петровић се редовно састају, ваљда да би ублажили тако љуто супротстављене и до пуцања доведене односе.

Него, да вас обавестимо (јер РТВ није хтео да преноси снимак) да је претресно веће Хашког трибунала донело одлуку да се одбија захтев тужилаштва о наметању браниоца и да ће се др Војислав Шешељ и даље успешно бранити сам. Тужилаштво ће ускоро морати да одлучи да ли одустаје од овог узалудног процеса или ће још мало продужити своју срамоту.

КАД ПРАСИЋИ УТИХНУ

Била је слава, Велика Госпојина, а на слави за сваког по нешто. Уведене су новотарије и то све захваљујући невероватној инвентивности наших демократских власти. У циљу приближавања европским тековинама и стандардима десиле су се ствари које су многе натерале да се прекрсте.

Прва од новотарија која одузима дах је увођење колективног кумства на црквеној слави.

Тако је по први пут у новијој историји забележено да је цела месна заједница, преко свог делегираног члана у личности њеног председника Душана Милекића, кумовала за Велику Госпојину. Што се политичке пропаганде тиче није лоше, само је лицемерно и неприлично да се овакав догађај користи у те сврхе.

Уведена је и функција помоћника кума која је додељена првом међу једнакима, нашем врлом

председнику општине г. Петровићу. Поменути је у цркви стајао поред кума вероватно да би својим испреним и добронамерним саветима помогао у обављању ове тешке и одговорне дужности. Овај обичај је настао на "седмицама" СО, где председник помаже г. Марјанову својим присуством - што би рекао Његош "да овчица која не занесе руно своје у грм покрај пута". Претпостављам да му је суфлирање прешло у навику па ни у цркви не може да га се одрекне.

Додуше, начуо сам да ће следеће године г. Петровић самостално кумовати, па се ово може рачунати као приправнички стаж у циљу увежбавања поступка. Ове године паре за славу су узете од самодоприноса, па сам врло задовољан да се делимично јело и пило и на мој рачун. За следећу ће се договорити од кога ће додати потребна средства.

Прасићи су мислили да неће доживети тужну судбину јер је вечера требало да буде посна, али авај, ипак су утихнули и завршили на трпези одабраних представника народних маса. Да ли је било баш тако?

Није. За Великогоспојинске свечаности потрошено је око 300.000 динара наших пара, од тога преко 120.000 дин. за јело и пиће и око 90.000 дин. за кумовске поклоне - која хиљада горе или доле, али ко још о томе води рачуна. Ионако су паре народне. Црквену вечеру платила је МЗ и кум није штедео ни на количини ића и пића ни на броју позваних гостију.

За госте Пољаке општина је приредила испраћајну вечеру, што је у реду, неће ваљда гости отићи гладни. Оно што није у реду је то што је у ловачком дому направљена и трећа вечера за спортисте који су учествовали у великогоспојинским надметањима. Само спортиста није било ни у траговима. Појавило се пар демократских гостију који су бећ били сити и напиту од предходних мезетлука па њихиве гурманске способности нису могле да се испоље. Ту сада долази до изражаја наша пословична снажљивост у комбинацији са европском штедљивошћу и жељом за профитом. Да не би пропало неколико десетина хиљада уложених динара, вишкови су пренети у један или више угоститељских објеката где су продати гладном народу који их је ионако већ једном платио.

Ко је згрнуо профит не знамо. Не морају радикали све да знају, до неких информација морате да дођете сами.

Прасићи су сада стварно утихнули, а неки су и потпуно занемели јер се питају шта ће се десити са њиховим потомством следеће године када се демократе још уиграју.

Да вас обавестимо да самодопринос није прошао на Уставном суду и да је у Тителу обустављена његова наплата. Што је наплаћено - наплаћено, а најгоре је кад оно што је преостало (а намењено за ререшавање проблема водоснабдевања) почне да се троши овако.

Ж. Мишковић

ПИЈАЦА ИЛИ ДЕПЕНИЈА

Сви који су у суботу 29. августа ове године дошли на тителску пијацу с намером да нешто продају, били су згрожени призором који су угледали. Дочекало их је смеће познатог и непознатог порекла (боце, лименке, папири, најлони,...) разбацано свуда по пијачном простору и мокре тезге. За течност по тезгама се по "мирису" могло закључити да је у питању мешавина мокраће и различитог пића чија се амбалажа налазила разбацана наоколо.

Ништа друго им није преостало него да сами очисте простор где ће продавати робу а затим је поређају на онакве тезге.

Да у Тителу постоји санитарни инспектор он не би дозволио рад на том и таквом пијачном простору тога дана. У цивилизованим градовима се зна да се пијаце после радног времена чисте и перу, а затим закључавају. У таквим градовима на пијацама постоји тоалет и вода да би корисници пијаце могли опрати руке и робу - јер то је ипак "зелена пијаца". На таквим пијацама вам не кисну леђа испод надстрешница и зна се за шта вам је наплаћена "пијачарина".

Али не у Тителу!

Они који би требало да брину о пијацама у Тителу, 28. августа до касно у ноћ су славили: и председник општине и његов заменик и председник месне заједнице и директор Комуналца и остали функционери владајуће Демократске странке.

*Оснивач и издавач: проф. др Војислав Шешел
Издање: Општински одбор Тител,
Тител, Михајла Крстића 21
одговорно лице издања: Ивана Зечевић*